PARLAMENT EUROPEJSKI 2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

21.5.2012 B7-0233/2012

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytanie wymagające odpowiedzi ustnej B7–0113/2012

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży”
(2012/2617(RSP))

Pervenche Berès
w imieniu Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

B7-0233/2012

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (2012/2617(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając skierowane do Komisji pytanie z dnia 26 kwietnia 2012 r. dotyczące inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (O-000106/2012 – B7-0113/2012),

– uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. dotyczące strategii „Europa 2020” i jej pięciu zasadniczych celów,

– uwzględniając komunikat Komisji dotyczący inicjatywy „Szanse dla młodzieży” (COM(2011)0933),

– uwzględniając pakiet dotyczący zatrudnienia zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu”, zaprezentowany przez Komisję w dniu 18 kwietnia 2012 r. (COM(2012)0173),

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Akt o jednolitym rynku. Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania. Wspólnie na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” (COM(2011)0206),

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „‘Mobilna młodzież’ – Inicjatywa na rzecz uwolnienia potencjału młodzieży ku inteligentnemu, trwałemu i sprzyjającemu włączeniu społecznemu wzrostowi gospodarczemu w Unii Europejskiej” (COM(2010)0477),

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego 2012” (COM(2011)0815),

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy, poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie mobilności i integracji osób niepełnosprawnych oraz europejskiej strategii na rzecz osób niepełnosprawnych 2010–2020[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów[3],

– uwzględniając konkluzje Rady dotyczące wspierania zatrudnienia młodzieży z myślą o realizacji celów strategii „Europa 2020”, przyjęte w Luxemburgu w dniu 17 czerwca

[1] Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0262.
[2] Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0453.
[3] Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0092.

2011 r.,

– uwzględniając oświadczenie członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. zatytułowane „Ku konsolidacji sprzyjającej wzrostowi i wzrostowi sprzyjającemu tworzeniu miejsc pracy”,

– uwzględniając pismo w sprawie bezrobocia wśród młodzieży, które w dniu 31 stycznia 2012 r. wysłał od ośmiu państw członkowskich przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso,

– uwzględniając dokument roboczy Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (SOC)450 z dnia 28 marca 2012 r. dotyczący komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów (COM(2011)0933),

– uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy,

– uwzględniając art. 15, 31 i 32 Karty praw podstawowych UE,

– uwzględniając tytuł XII TFUE,

– uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Parlament Europejski przedstawił swoje stanowisko w sprawie wspierania dostępu młodzieży do rynków pracy oraz poprawy statusu osób odbywających staże i praktyki zawodowe w swojej rezolucji z 2010 r., w której wezwał Komisję Europejską, państwa członkowskie, partnerów społecznych i inne zainteresowane strony do podjęcia m.in. następujących działań, zgodnie z ich właściwościami:

  – pilne podjęcie prac nad strategiami, polityką gospodarczą i polityką rynku pracy zmierzającymi do tworzenia dla młodzieży większej liczby miejsc pracy lepszej jakości, by w ten sposób pomóc im uniknąć pułapki niestabilności, w którą wpadają, otrzymując kolejne oferty tymczasowego zatrudnienia i bezpłatnych staży, które nie prowadzą do żadnej realnej poprawy warunków płacy i pracy ani do bardziej stabilnych form zatrudnienia;

  – wsparcie krajowych rynków pracy oraz polityki kształcenia i szkoleń dzięki gwarancji dla młodzieży zapewniającej każdej młodej osobie w UE ofertę pracy, praktyki zawodowej, dodatkowego szkolenia lub zatrudnienia połączonego ze szkoleniem po okresie bezrobocia trwającym maksimum cztery miesiące;

  – wzmożenie starań o zmniejszenie wskaźnika przedwczesnego przerywania nauki szkolnej oraz opracowanie strategii pomocy dla młodych ludzi nieuczęszczających do szkoły, niezatrudnionych i nieodbywających szkoleń („młodzież NEET”);

  – zacieśnienie powiązań między światem edukacji a rynkiem pracy dzięki lepszemu dostosowaniu programów nauczania do potrzeb rynku pracy, oferowaniu staży dobrej jakości dających godną płacę i odpowiednie warunki pracy, wprowadzeniu

europejskiej karty jakości staży określającej minimalne standardy staży, by zapewnić ich wartość edukacyjną i uniknąć wykorzystywania, a zarazem zaoferować zabezpieczenie socjalne, a także dzięki stworzeniu większej liczby praktyk zawodowych lepszej jakości w ramach szkolenia i kształcenia zawodowego, by ułatwić młodym ludziom przejście od edukacji do zatrudnienia;

– wzmożenie starań o utworzenie i wdrożenie europejskiego systemu świadectw i uznawania formalnej i nieformalnej nauki, by w ten sposób poprawić mobilność na krajowych i transgranicznych rynkach pracy;

– zapewnienie sprzyjającej integracji polityki mającej pozwolić na uniknięcie dyskryminacji młodzieży i zajęcie się potrzebami grup, które często napotykają szczególne przeszkody przy wchodzeniu na rynek pracy, np. młodych migrantów, młodych rodziców, młodych Romów i osób niepełnosprawnych;

B. mając na uwadze, że po nieznacznym ożywieniu gospodarczym w 2010 r. bezrobocie ponownie wzrasta, przy czym jego średni poziom w Unii Europejskiej wynosi 10%, a średni poziom bezrobocia wśród ludzi młodych przekracza 22%, podczas gdy prognozy gospodarcze zapowiadają kolejny okres stagnacji, dalszy wzrost bezrobocia i żadnych perspektyw poprawy stanu zatrudnienia w najbliższej przyszłości;

C. mając na uwadze, że stan zatrudnienia ludzi młodych różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich, przy czym w niektórych krajach poziom bezrobocia jest znacznie niższy od 10%, a w krajach, które najbardziej odczuły kryzys, sięga niemal 50%;

D. mając na uwadze, że bezrobociu wśród młodzieży można się skutecznie przeciwstawić, tylko analizując je na tle ogólnego stanu zatrudnienia w danym państwie członkowskim oraz ogólnych ram polityki gospodarczej obejmującej krajowy rynek pracy;

E. mając na uwadze, że jedną z przyczyn wysokiego poziomu bezrobocia wśród młodzieży jest brak nowych miejsc pracy;

F. mając na uwadze, że negatywne skutki kryzysu finansowo-gospodarczego, a zwłaszcza kryzysu długu państwowego w strefie euro mocniej uderzyły w ludzi młodych, zwłaszcza tych, którzy nie ukończyli lub nie zdołali ukończyć obowiązkowej edukacji lub szkoły ponadpodstawowej drugiego stopnia, którzy stoją w obliczu długotrwałego bezrobocia i wykluczenia społecznego, i którzy mieszkają w regionach, gdzie sytuacja gospodarcza jest mniej korzystna, przez co ich sytuacja jest jeszcze gorsza niż przedtem;

G. mając na uwadze, że alarmujący wzrost poziomu bezrobocia wśród młodzieży zagraża gospodarczej i społecznej przyszłości wielu młodych ludzi w Unii Europejskiej, co oznacza, że drogo zapłacą oni za obecny kryzys;

H. mając na uwadze, że zwalczanie bezrobocia wśród młodzieży wymaga większych inwestycji w edukację i szkolenia w UE;

I. mając na uwadze, że skuteczne środki obejmują przeniesienie pracowników z upadających sektorów przemysłu do sektorów, w których występuje wzrost, by

stymulować innowacyjność i tworzyć nowe miejsca pracy;

J. mając na uwadze, że w dniu 17 czerwca 2010 r. Rada Europejska uzgodniła strategię „Europa 2020” i jej pięć zasadniczych celów, w tym:

– „zmniejszenie odsetka osób przedwcześnie kończących naukę do poniżej 10%”;

– „podniesienie odsetka liczby osób w wielu od 30 do 34, które ukończyły studia wyższe, do co najmniej 40%”;

– „dążenie do osiągnięcia wskaźnika zatrudnienia wśród kobiet i mężczyzn w wieku od 20 do 64 lat na poziomie 75%, w tym przez zwiększanie zatrudnienia młodzieży, osób starszych i pracowników nisko wykwalifikowanych oraz przez skuteczniejszą integrację legalnych migrantów”;

– „wspieranie włączenia społecznego, w szczególności dzięki zmniejszaniu ubóstwa przez umożliwienie co najmniej 20 milionom osób odsunięcia ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego”;

K. mając na uwadze, że Komisja Europejska w komunikacie na temat Aktu o jednolitym rynku słusznie stwierdziła, iż w dalszym pogłębianiu jednolitego rynku leży potencjał tworzenia miejsc pracy i dobrobytu, co jest pilnie potrzebne, by doprowadzić do poprawy sytuacji gospodarczej i wyjść z obecnego kryzysu;

L. mając na uwadze, że Komisja Europejska w komunikacie dotyczącym mobilności młodzieży zachęciła państwa członkowskie do wprowadzenia gwarancji dla młodzieży, a następnie wezwała państwa członkowskie, by aktywniej działały na rzecz wdrażania tego rodzaju gwarancji;

M. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 30 stycznia 2012 r. członkowie Rady Europejskiej wydali oświadczenie, w którym wezwali państwa członkowskie do zwiększenia liczby ofert zatrudnienia i zmniejszania bezrobocia wśród młodzieży, i które zakończyli wnioskiem, iż „należy dążyć do tego, by w kilka miesięcy po opuszczeniu szkoły młodzi ludzie otrzymywali dobrą ofertę pracy, możliwość dalszej nauki, przyuczenia do zawodu lub praktyki”;

N. mając na uwadze, że w dniu 31 stycznia 2012 r. przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso wysłał pisma do ośmiu państw członkowskich, w których poziom bezrobocia wśród młodzieży znacznie przewyższa średnią UE, a ponadto do tych państw wysłane zostały grupy działania mające opracować plany zatrudnienia młodych ludzi;

O. mając na uwadze, że wspólne cechy tych ośmiu krajów to bardzo wysoki odsetek osób przedwcześnie kończących naukę szkolną i nisko wykwalifikowanych młodych ludzi szukających zatrudnienia na rynku pracy;

P. mając na uwadze, że w maju 2012 r. Komisja Europejska przedstawi zalecenia na 2012 r. dla poszczególnych krajów, a zarazem stwierdziła w komunikacie dotyczących inicjatywy „Szanse dla młodzieży”, że państwa członkowskie, zwłaszcza te, w których występuje najwyższy poziom bezrobocia wśród młodzieży, powinny – nie czekając na wydanie

wspomnianych zaleceń – podjąć zdecydowane środki mające zapobiegać przedwczesnemu porzucaniu nauki szkolnej, rozwijać umiejętności dostosowane do rynku pracy, wspierać pierwsze doświadczenia na rynku pracy i szkolenia w miejscu pracy oraz ułatwiać dostęp do (pierwszej) pracy;

Q. mając na uwadze, że na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia przewodniczący Komisji Europejskiej J. M. Barroso oznajmił, iż w budżecie funduszy strukturalnych do wydania zostało jeszcze 82 mld EUR, które można rozdzielić;

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie inicjatywy „Szanse dla młodzieży", która bazuje na wcześniejszych inicjatywach Komisji, takich jak „Młodzież w działaniu" i „Nowe umiejętności – nowe miejsca pracy", a także na licznych inicjatywach prezentowanych w tej serii komunikatów, ma jednak poważne wątpliwości, czy skala proponowanych działań jest współmierna do wagi obecnego kryzysu w formie bezrobocia wśród młodzieży, jakiego doświadcza wiele państw członkowskich;

2. podkreśla, że stan zatrudnienia młodych ludzi w dużej mierze zależy od ogólnej sytuacji gospodarczej; z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu" oraz wzywa głowy państw i szefów rządów państw UE, by jak najszybciej przedstawili europejski plan inwestycji stymulujących trwały, sprzyjający włączeniu i zatrudnieniu wzrost;

3. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Rady Europejskiej, w którym wezwano państwa członkowskie do wprowadzenia krajowych systemów przypominających gwarancję dla młodzieży, i zwraca się do państw członkowskich, by odpowiedziały na ten apel, szybko przyjmując na szczeblu krajowym konkretne środki zapewniające młodym ludziom godną pracę, edukację, szkolenie lub przekwalifikowanie w ciągu czterech miesięcy od opuszczenia szkoły;

4. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, by wspierać gwarancję dla młodzieży i przyznać państwom członkowskim 4 mln EUR, by pomóc im w tworzeniu systemów gwarancji dla młodzieży, które należy wesprzeć aktywną polityką rynku pracy zmierzającą do zasypania przepaści między systemami edukacji i szkoleń a rynkiem pracy, jednak szczerze wątpi, czy ta kwota wystarczy, by pomóc krajom, w których występuje wysoka stopa bezrobocia, we wprowadzeniu tego rodzaju gwarancji w sytuacji ograniczeń, jakim podlegają budżety krajowe;

5. podkreśla, że gwarancja dla młodzieży musi być prawnie możliwa do wyegzekwowania, by rzeczywiście poprawić sytuację młodych ludzi, którzy nie mają zatrudnienia, nie kształcą się i nie uczestniczą w szkoleniach, a także by stopniowo przezwyciężać problem bezrobocia wśród młodzieży w UE;

6. z zadowoleniem przyjmuje zapisany w komunikacie zatytułowanym „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu" zamiar Komisji, by przedstawić wniosek w sprawie zalecenia Rady dotyczącego jakościowych ram staży oraz zalecenia Rady dotyczącego gwarancji dla młodzieży przed końcem 2012 r., i apeluje do państw członkowskich, by przyjęły ten wniosek przed końcem 2012 r.;

7. uznaje fakt, że młodzi ludzie doświadczają dyskryminacji pod względem dostępu do

rynku pracy i pozostawania na nim, co jest konsekwencją ich niepewnej sytuacji i umów na czas określony, oraz fakt, że w sytuacji tej niezbędna jest pełna zgodność z zasadą równego traktowania ustanowioną w europejskim prawodawstwie;

8. podkreśla, że szczególnie dyskryminowane na rynku pracy są młode matki, gdyż przerywają one karierę ze względu na zobowiązania rodzinne; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do udoskonalenia polityki godzenia pracy z życiem prywatnym, zwłaszcza dzięki poprawie dyrektywy w sprawie urlopu macierzyńskiego na szczeblu UE oraz dzięki oferowaniu dostępnych, przystępnych i dobrych jakościowo usług w zakresu opieki nad dziećmi i niesamodzielnymi osobami dorosłymi;

9. jest przekonany, że jedną ze skutecznych metod ponownego wprowadzania młodych ludzi na rynek pracy są reformy systemowe mające na celu rozwiązanie problemu strukturalnego bezrobocia;

10. przyjmuje z zadowoleniem poczucie pilności sprawy, któremu dał wyraz przewodniczący Komisji J. M. Barroso, wychodząc z inicjatywą wysłania grup działania do państw członkowskich o najwyższej stopie bezrobocia wśród młodzieży; zwraca się do Komisji o należyte informowanie Parlamentu o programach prac i konkretnych rezultatach tych działań; ubolewa nad tym, że grupy działania zostały powołane i upoważnione do działania wyłącznie przez Komisję, oraz proponuje, by w przyszłości Parlament Europejski i Rada były w większym stopniu zaangażowane w ten proces;

11. wzywa Komisję do dokonania oceny skutków reform na rynku pracy związanych z propozycjami wysuniętymi przez grupy działania dotyczącymi stopy bezrobocia i standardów jakości zatrudnienia w danych państwach członkowskich;

12. zachęca Komisję do jak najszybszego przyjęcia w 2012 r. europejskich przepisów ramowych w zakresie jakości oraz do określenia minimalnych standardów sprzyjających oferowaniu i odbywaniu praktyk wysokiej jakości;

13. wzywa państwa członkowskie do poprawy jakości i znajomości, a tym samym i statusu kształcenia i szkolenia zawodowego, które jest podstawową alternatywą dla kształcenia wyższego;

14. uważa, że mobilność i możliwości pracy w innym państwie członkowskim mogłyby być dla młodych ludzi ważnym krokiem ku uzyskaniu lepszego dostępu do rynku pracy; docenia zatem rozszerzenie zakresu inicjatywy „Erasmus dla wszystkich” i zaleca, by położyć w ramach tego programu silny nacisk na zdobycie doświadczeń w pracy za granicą przez studentów i młodych ludzi kształcących się i szkolących się zawodowo;

15. wzywa państwa członkowskie do ustanowienia i dokonania oceny nowych wiążących celów na rzecz ludzi młodych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zgodne z celami strategii „Europa 2020” strategie polityczne ukierunkowane na jakość i młodzież, które należałoby włączyć do poszczególnych krajowych programów reform;

16. wzywa Komisję do jednoznacznego włączenia bezrobocia wśród młodzieży do europejskiego okresu oceny poprzez uznanie go za cel cząstkowy strategii „Europa 2020”;

17. wzywa państwa członkowskie, w których jest niskie bezrobocie lub które z powodzeniem wprowadziły gwarancje dla młodzieży, takie jak Austria, do aktywnej współpracy z państwami członkowskimi poważnie dotkniętymi bezrobociem wśród młodzieży poprzez przekazywanie wiedzy i skutecznych wzorców w celu zniwelowania coraz większego rozziewu między ich stopami bezrobocia oraz w celu wspólnego opracowania lepszych i bardziej sprzyjających włączeniu społecznemu strategii politycznych ukierunkowanych na młodzież, mających pozytywne skutki praktyczne;

18. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokonania oceny szczególnych wyzwań, jakie stoją przed młodymi ludźmi w zakresie ich dostępu do ochrony socjalnej, oraz oceny zagrożenia młodych ludzi wykluczeniem społecznym; wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania środków na rzecz ułatwienia im dostępu do ochrony socjalnej i do wynagrodzeń;

19. ubolewa nad tym, że po czterech latach, które upłynęły od początku kryzysu, w budżecie przeznaczonym na fundusze strukturalne w perspektywie finansowej na lata 2007–2013 pozostaje jeszcze do wydania kwota 82 mld EUR; nalega, by Komisja uznała za priorytet przesunięcie znacznej części kwoty 82 mld EUR na projekty na rzecz młodzieży, zwłaszcza z przeznaczeniem dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), w celu zwiększenia możliwości godziwego zatrudnienia dla młodych ludzi; wzywa Komisję, by rozważyła zwiększenie stawek współfinansowania dla ośmiu państw, w których stopa bezrobocia jest szczególnie wysoka;

20. wzywa Komisję do szukania nowych i bardziej ambitnych źródeł finansowania na rzecz wsparcia państw członkowskich w rozwiązywaniu kwestii wysokiej stopy bezrobocia wśród młodzieży;

21. uważa za niezwykle ważne, by w trakcie opracowywania perspektywy finansowej na lata 2014–2020 przeznaczono odpowiednie środki na potrzeby młodzieży, przy szczególnym uwzględnieniu młodych ludzi nieuczęszczających do szkoły, niezatrudnionych i nieodbywających szkoleń („młodzież NEET”);

22. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by środki te były przyznawane przy pełnym udziale partnerów społecznych i organizacji młodzieżowych;

23. przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji dotyczącą promowania mobilności zawodowej młodych ludzi w ramach nowego Programu na rzecz przemian i innowacji społecznych, aby zachęcać ich do szukania pracy w tych państwach członkowskich i regionach, które cierpią na brak rąk do pracy lub brak pracowników z konkretnymi umiejętnościami; apeluje w tym kontekście o skupienie się w większym stopniu na sytuacji młodych ludzi, zwłaszcza w odniesieniu do okresu wchodzenia na rynek pracy po ukończeniu edukacji, na ograniczeniu zjawiska przedwczesnego zaniechania nauki oraz na jakości staży i przyuczania do zawodu; podkreśla, że promowanie mobilności zawodowej musi iść w parze z lepszą ochroną socjalną oraz ograniczeniem przeszkód w mobilności w dziedzinie praw socjalnych i zabezpieczenia społecznego, zwłaszcza wobec szczególnie narażonych młodych pracowników;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do finansowania programów na rzecz mobilności zorientowanych na szkolenie i zatrudnianie młodych ludzi w nowych dziedzinach

mogących przyczyniać się do wzrostu sprzyjającego zatrudnieniu, w szczególności na zielonych miejscach pracy i w sektorze opieki, zarówno w przypadku młodych mężczyzn, jak i kobiet;

25. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia dwutorowych systemów kształcenia w odniesieniu do wszystkich zawodów, które nie wymagają wyższego wykształcenia, w tym do wyznaczenia celów do zrealizowania przez przedsiębiorstwa określonych rozmiarów w zakresie oferowania praktyk zawodowych oraz do stworzenia zachęt do zatrudniania młodych ludzi;

26. wzywa państwa członkowskie do opracowania strategii, i to nie tylko krótkoterminowej, ale przede wszystkim średnio- i długoterminowej, w większym stopniu koordynującej krajowe programy kształcenia i szkoleń zawodowych z potrzebami rynku pracy, aby uniknąć przeładowania w niektórych sektorach, sprzyjać tworzeniu się nowych rynków niszowych oraz przesunąć zasoby z sektorów, w których jest coraz mniej miejsc pracy, do rozwijających się sektorów, takich jak gospodarka zrównoważona;

27. zachęca do przyjęcia europejskiej strategii na rzecz zatrudnienia ludzi młodych wspierającej przedsiębiorstwa, organizacje charytatywne, władze publiczne i innych pracodawców w tworzeniu godziwych miejsc pracy wysokiej jakości;

28. jest szczególnie zaniepokojony negatywnym wpływem, jakie będą miały istotne cięcia budżetowe w dziedzinie edukacji w niektórych państwach członkowskich na trudną sytuację młodych ludzi oraz na wprowadzenie w życie propozycji związanych z inicjatywą „Szanse dla młodzieży”; wzywa Komisję do upewnienia się, że zalecenia kierowane do państw członkowskich dotyczące odzyskania stabilności budżetowej nie zaszkodzą strategiom politycznym i programom mającym na celu wspieranie zatrudniania i inkluzji społecznej ludzi młodych oraz zapobieganie marginalizacji i utracie kontaktu z rynkiem pracy w przypadku młodych ludzi, ani tych strategii i programów nie zniweczą;

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.